

MÁGOAS NO CORAZÓN

Guión melódico

(Pop-Rock)

RAFAEL DOVALO LÓPEZ

la ra la (intro) lá lo lá la ra la la lo lá la ra la la lo lá la ra la lá la ra la¹ | 2 la lo lá la ra la

(intro) La Mi Si7 Mi Mi7 Si7

CODA

Máiso que ben quix'un dí-a sia querer ten a-fi-ció.. on sempre que d'unha
lá que ora sorrindo can-to anque ora canto con brí-o tanto chorei chorei

Mim Si7 Mim Si7 Lam Si7 Mim Mi7

má-go-a dentro doseu co-ra-zó-ón. A-ló nas tardes se-re-nas a-ló nas tardes ca-
tan... to com'asauguiñas dun rí-o. Tiven en pasados dí-as fondas penas e pe-

Lam Re7 Sol Do Lam6 Si7

la-das fansemáisdurasas pe-nas quen as brandas albor-a-das. A-ló nas tardes som-
sa-res e chorei bágoastan frí-as comas auguiñas dos ma-res. Tiven tan fondos a-

Mim Do Lam6 Si7 Mi Si7 Mi

bri-sas a-ló nas tardes es-cu-ras fansemáiscortasas ri-sas máis negrasas desven-
mo-res e tan fondas amar-gu-ras qu'eran fonte dedo-lo-res na-cida en tre penas

Si7 La Si7 Mi Do#m Fa#m Si7

tu-ras. Eubensei destes se-cre-tos que s'esconden nas en-tra-ñas que rebolemse prein-
du-ras. O-ra rí-o-ra con-ten-to vou polas ei-ras can-tan-do vindo d'onde ven o

Mi Do#m Fa#m Si7 Mi Mim

quie-tos baixomil formas ex-trañas. Eubensei destes mo-mentos que consomenede-
ven-to cando vou le-var o gando. O-ra con grandes so-sie-go durmona beiradas

Lam6 Si7 Mim Mi7 Lam Mim Si7

vo-ran dos que fanxemos ven-tos dos que morden cando cho-ran
fon-tes durmo na beirados re-gos cando vou le-var o gan-do | 1 | 2 dos que morden cando
durmona punta dos

Mim Lam Mim Si7 Mim Mi7

cho-ran. (orq.)
mon-tes. la ra la

Al (X) 2 veces
y salta de CODA

Mi Mim Si7 Mim

Mágoas no corazón

Versos 22, pág. 105 "Cantares galegos"

Unha mágoa dentro do seu corazón

Mais ó que ben quixo un día
si'a querer ten afición,
sempre lle queda unha mágoa
dentro do seu corazón.

I'unque ora, sorrindo canto,
unque ora, canto con brío,
tanto choréi, choréi tanto
como as auguiñas dun río.

Aló nas tardes serenas,
aló nas tardes caladas,
fanse máis duras as penas
que nas brandas alboradas.

Tiven en pasados días
fondas penas e pesares,
e choréi bágoas tan frías
como as auguiñas dos mares.

Aló nas tardes sombrisas,
aló nas tardes escuras
fanse máis cortas as risas,
máis negras as desventuras.

Tiven tan fondos amores
e tan fondas amarguras,
que eran fonte de dolores
nacida entre penas duras.

Eu ben sei destes secretos
que se esconden nas entrañas,
que rebolen sempre inquietos
baixo mil formas extrañas.

Ora río, ora contento
vou polas eiras cantando,
vindo de onde ven o vento
cando vou levar o gando.

Eu ben sei destes tormentos,
que consomen e devoran,
dos que fan xemer os ventos,
dos que morden cando choran.

Ora con grande sosiego
durmo na beira das fontes,
durmo na beira dos regos
durmo na punta dos montes.